

פרשת כי תבוא

סכנה גדולה צפויה לא ליחיד בלבד, אלא לציבור כולו, שיוצא משעבוד לגאולה ומאפלה לאורה. באיזו קלות מתרגל העם לחופש על כל הטוב והיפה שבו, כאילו היה זה מובן מאליו, ובאיזו מהירות הוא שוכח את כל הסבל שעבר עליו תחת שלטון הדיכוי של הזרים. מכאן הסכנה של כפיות טובה כלפי ההשגחה העליונה שעזרה לו להשתחרר מכבלי העבדות.

טכס הבאת הביכורים מכוון נגד הטמטום שבשובע, שלא תזוח דעתו של היחיד ושל הציבור לומר: "כוחי ועוצם ידי עשה לי את כל החיל הזה".

התורה תובעת מן האכר להופיע לפני הכהן עם טנא הביכורים ולומר לו שאינו כפוי טובה וזוכר היטב את: "ארמי אובד אבי" עד "ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת".

(מתוך ממעין האגדה א. ארזי)

שיעור פרשת השבוע: שקמה כספי-יניב

ימי החול		שבת כי-תבא	
05:37-05:33	זמן תפילין / טלית	18:32	הדלקת נרות
		18:40	מנחה א' 14:00 ב'
09:31-09:31	סוף זמן ק"ש		שיעור הלכה אקטואלית
18:42-18:50	שקיעה	06:45	שחרית א'
13:15	מנחה א' (בחד"א)	08:30	שחרית ב'
18:35	מנחה וערבית	11:30	קידוש
		17:30	מנחה 13:30
20:10	ערבית	17:00	לימוד 'דור לדור'
07:15	שחרית ב' (בצריף)	17:50	שיעור הרב
08:20	שחרית ג' (בביה"ס)	19:25	צאת השבת

אחות תורנית- דורית רידר

שבת
שלום

פרשת כי תבוא

ספר דברים נאמר כולו בערבות מואב. תחילתו- ר"ח שבט, וסופו בז' באדר. רובו ככולו הוא נאום שנושא משה לפני כניסת העם לארץ. בפרשת כי תבוא מסתיים למעשה "נאום המצוות"- העוסק בפרטיהן- ומתחיל נאום "והיה אם שמוע..." העוסק בהשגחה האלוקית, שכר ועונש וכד'.

נאום המצוות מסתיים בשתי מצוות בהן ישנם שני קווים משותפים. ראשית, החיוב לתת מפרי עמלך. שנית, החיוב הנוסף- להצהיר, קבל עם ועדה, כי קיימת את המצווה בשלמותה. "ולקחת מראשית כל פרי האדמה... ושמת בטנא, והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלו-היך לשכן שמו שם. ובאת אל הכהן... **ואמרת** אליו- **הגדתי** היום..." (כ"ו, ב-ג') ראשית- ולקחת. עשה, סמן את ביכורי העץ- להם ציפית בכליון עיניים, להם ייחלת זה זמן כה רב- והעלה אותם לירושלים, לביהמ"ק. לא לך הם, כי אם לריבוש"ע. אך אין די בכך! העשייה הפיזית אינה מספקת. על אף הקושי שבמעשה, עליך להתמודד עם קושי נוסף כעת- עליך להגיד, לענות ולאמור. להעיד במו פיך כי עשית זאת.

"כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך... **ואמרת** לפני ה' אלו-היך- בערתי הקודש..." (כ"ו, י"ב- י"ג) לא מספיקה החרישה בעמל, הזריעה בדמעה, התפילה והתחנון לגשמים בעיתם ולשמירה ממזיקים- עליך לאסוף את יבולך, ולהפריש ממנו. חלק אחרי חלק. לכהן. ללוי. ליתום. לגר. לאלמנה... ולך, מה נשאר? אך כמובן שגם זה לא מספק. עליך לעלות לירושלים ולהתוודות- הבאתי, ריבוש"ע. הבאתי לכולם. ביערתי הקודש וגם נתתיו. לא עברתי ולא שכחתי. מה מוצאת התורה בחיוב המפורש לבוא ולהתוודות, בלי להסתפק בעשייה הממשית? וכי צריך הקב"ה את וידויו של האדם? וכי אינו רואה ללבב? האם אינו יודע כבר מה עושה האדם ומדוע?

מפרש ספר החינוך על מצוות וידוי מעשרות: "משורשי המצווה, לפי שסגולת האדם וגודל שבחו הוא הדיבור, שהוא יתר בו על כל מיני הנבראים... ועל כן, יש הרבה בני אדם שיראים מלפסול דיבורם- שהוא ההוד הגדול שבהם- יותר מלחטוא במעשה." וכן בספר החינוך גם על מצוות מקרא ביכורים: "לפי שהאדם מעורר מחשבותיו האמת ומצייר בלבבו האמת בכוח אמרי פיו." וכן מבאר גם דון יצחק אברבנאל על הפסוקים של וידוי מעשרות: "והיה תועלת עצום בוידוי הזה, שבעבורו ישתדל כל אדם לקיים אותה המצווה, כדי שיוכל להתוודות עליה בדברי אמת." נראה שלדיבור ישנה מעלה מיוחדת. כמאמר הראי"ה- "כלי הביטוי של הנשמה".

הרמב"ם בהקדמתו להלכות תשובה- המתאימים לימים אלו של חודש אלול: "מצוות עשה אחת, והיא שישוב החוטא מחטאו לפני ה' ויתודה." כלומר, עפ"י הרמב"ם, החיוב הכולל במצוות התשובה מתנקז למצווה אחת בלבד שהיא מדאורייתא- "זה וידוי דברים. וידוי זה מצוות עשה." וממשיך הרמב"ם: "כיצד מתודין? אומר: 'אנא ה', חטאתי, עויתי, פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך, והרי נחמתי ובושתי במעשיי, ולעולם איני חוזר לדבר זה.' וזהו עיקרו של וידוי. וכל המאריך ומרבה בעניין זה, הרי זה משובח..." (הלכות תשובה לרמב"ם, פ"א, א) הרמב"ם תולה את עיקרה של התשובה במצווה המעשית והפשוטה לכאורה של וידוי דברים. לשיטתו, נראה כי הדיבור מקבל מקום משמעותי במיוחד, שכן לטענתו, אפילו קרבן חטאת שמביא אדם לבהימ"ק אינו מכפר ואינו מועיל, אלא אם "וסמך עליו ידיו והתוודה!" כאמור, נראה כי הוידוי עצמו הוא המכפר. הוא הוא שמסוגל לתקן, להציל את האדם מעונש ומטומאת החטא.

הגרי"ד סולובייצ'יק מבסס את ספרו "על התשובה" על הלכות התשובה לרמב"ם. הוא מתאר את התשובה כתהליך, המתחיל בהרהורים אינטואיטיביים בלבד. בשלב הבא, מתבהרים הרהורי התשובה לכדי מחשבות בנויות. לאחר מכן, מגיע השלב הקשה ביותר, לדעתו- "בדרך תרגומה של המחשבה למעשה, מוכרחה היא

המחשבה להתגבש במילים, במשפטים הגיוניים. מחשבה בלבד, ותהא אמיתית ונוקבת עד היסוד, אינה תופסת עד שתגובש במילים. " ובסיום המאמר מסכם הגרי"ד- "הדיבור נותן למחשבת התשובה ממשות. הוא נקודה השיא ואקורד הסיום של תהליך התשובה הפנימי, הממושך." בתפילה לוידי ממשי ומעמיק, טוב ומקדם.

נצט אק

הדיקת מלולות

רים ששם משפחתם מתחיל באותיות ל – צ מוזמנים למסור מזוזות בתיאום אתי.
כן, מי שחושב שעבר זמן רב מאז שבדק מוזמן לברר אתי אם הגיע הזמן.

אליהוא

[טלפון 2231]

אכתה שצרכה חיי'ה לצואה שהכנה לחברי נירים:

לחבריי היקרים מקיבוץ נירים!

בשנת 1955 הייתי אצלכם בגרעין נח"ל – מטעם תנועת השומר-הצעיר, שהגשימה בגרעין "שומריה" בקיבוץ זיקים.

בתקופה שלנו היינו עם האנשים הנפילים של קיבוצכם – אברהם אדן (ברן) ושאול גבעולי, אותם הערצנו, ושאול גבעולי היה מרתק אותנו עם הסיפורים שלו.

אני עבדתי בלול, ו"הלשנתי" על החברים שלי שגנבו תרנגולות מהלול... מאד אהבנו את קבוץ נירים ונקשרנו לחבריו – אני עבדתי בלול עם דורה אבני ואהבתי מאד את דורה ואת אבינועם זכר צדיק לברכה.

אח"כ נישאתי לחבר קיבוץ סעד ונשארתי ועברתי להיות חברת סעד, אבל המשכתי לשאת לנצח את חבריי מזיקים, וגם את אהבתי אליכם, חברי קיבוץ נירים הנפלאים.

שלא תדעו עוד צער לעולם! אוהבת אתכם מקרב לבי –

חיי'ה יקותיא

חברת קיבוץ סעד

הטיפול באינה פגנת השמיטה

בשבוע שעבר עסקנו בהכנת הגינה לקראת שנת השמיטה. הפעם נלמד על הטיפול השוטף בגינה במהלך שנת השמיטה. בפרשת בהר אוסרת התורה ארבע מלאכות בלבד: זריעה, זמירה, קצירה ובצירה (ויקרא כה, ד-ה: 'שָׁדָךְ לֹא תִזְרַע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר. אֵת סְפִיחַ קִצְיֶיךָ לֹא תִקְצוּר וְאֵת עֲנְבֵי נִזְיֶיךָ לֹא תִבְצֹר'). תכלית שתי המלאכות הראשונות הוא להצמיח ואילו תכלית האחרונות הוא איסוף היבול. יש שהבינו שגם חרישה נאסרה מן התורה (שמות לד, כא: 'בְּחָרִישׁ וּבְקָצִיר תִּשְׁבֹּת'). מלבד מלאכות אלו אסרו חכמים עוד מלאכות רבות בשנה השביעית. ההבדל המשמעותי בין מלאכות שאסורות מדאורייתא למלאכות האסורות מדרבנן הוא שבעוד מלאכות דאורייתא נאסרו באופן מוחלט, מלאכות שנאסרו ע"י חכמים מותרות כאשר מטרתן היא לשמר את המצב הקיים ולא לשפר ולשכלל אותו (בלשון חז"ל: לאוקמי – מותר. לאברויי – אסור). מהכללים הללו נגזרות ההלכות הבאות:

1. זריעה ושתילה אסורים בשנת השמיטה. גם זריעה ושתילה בתוך עציצים שאינם נקובים העומדים בחוץ אסורה. זריעה ושתילה בעציץ נקוב שנמצא בתוך הבית מותרת.
2. **השקיה** – לצורך קיום העצים, הצמחים והדשא מותר להשקות את הגינה. אין להמתין להופעת סימני התייבשות על העלים המלמדים על יצירת נזק ניכר לצמחים ולעצים. מאידך אין להשקות יתר על המידה.
3. **דישון** – אם דישנו את הגינה לפני השמיטה, סביר להניח שלא יהיה צורך לדשן במהלך השנה. אם יש צורך לדשן לצורך קיום הצומח יש להעדיף דישון ע"י מערכת השקיה ממוחשבת ולא בפיזור ידני.
4. **טיפול בעשביה** – בצמחים צעירים בהם העשביה עלולה לגרום למות הצמח מותר לטפל בה. יש להעדיף כיסוח (ללא השורש) על פני עישוב (עם השורש). כאשר יש חשש שהעשביה תשמש מסתור למזיקים או עלולה לגרום לשריפות מותר לכסח את הצמחיה. כאשר הצורך בעישוב הוא אסטתי בלבד מותר לכסח את העשבים בצורה כזו שיהיה ניכר שהעישוב איננו לתועלת. לכן יש להשאיר את העשבים בגובה של כ 5 ס"מ. ניתן למנוע עשביה ע"י פיזור רסק גזם, טוף או יריעות אטומות שמונעות אור מהעשבים.
5. **גיזום** – אין לגזום עצים לצורך צימוח ענפי העץ או הפירות. גיזום ענפים חולים או שבורים - מותר. מותר לגזום עצים מעוצבים כדי לשמור על עיצובם המיוחד. גיזום כזה ניכר שנעשה לצורך אסטתי ואין בפעולת הגיזום כוונה לשפר את הצימוח. גיזום גדר חיה לצורך אסטתי מותר גם הוא.
6. **דילול פירות** – אם מטרת הדילול הוא קבלת פרי גדול יותר הדילול אסור. דילול למניעת שבירת ענפים מכובד הפירות מותר. יש לבצע את הדילול בפרחים ולא להמתין לחנטת הפירות שדילולם הוא הפסד פירות הקדושים בקדושת שביעית.
7. **כיסוח דשא** – מטרת כיסוח הדשא נועדה לצורך אסטתי בלבד ולכן מותר לכסח כמו בכל שנה. אין צורך להגדיל את המרווחים בין כיסוח למשנהו. אין לבצע הכנת שטח בשמיטה לצורך שתילת דשא בשנה השמינית.

ואמר רבי אבא: אין לך קץ מגולה מזה (כ"ט): כשתתן לרץ ישראל פריה זעין יפה אז יקרב הקץ, ואין לך קץ מגולה

יותר, שנאמר ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופרךכם תשארו לעמי ישראל וגוי (סנהדרין צח ע"א)

ביום ששי - יצא מבצע 'מאה העוגות' לדרך. שליחינו המיוחדים עשו דרכם לנירים ובידם מאה עוגות שאותן אפו במיוחד חברות וחברי קהילת סעד עבור חברי נירים, במטרה לרומם את רוחם. מדווחת אחת מהנציגות שהשתתפו במבצע: "נסענו יחד לחלק את העוגות כחלק ממבצע שארגנה רכזת התרבות הנהדרת שלנו. מחברי נירים עלתה בקשה לפגוש בחברי סעד ולא רק בעוגות... וכך זכינו למפגשים מרגשים ומחממי לב. העוגות נפרסו על שולחנות ברחבת הכלבו, והחברים הגיעו לקחתן בזה אחר זה. הייתה התרגשות רבה (לעיתים עד דמעות), והתפעלות מהיחס האישי שהתבטא באפייה ייחודית של כל משפחה וכמובן בברכות ובציורים שצורפו לעוגות. הוצפנו גם בדרישות שלום חמות, עד כי לא יכולנו לסמוך יותר על זכרוננו הדל והיינו צריכות להכין רשימה כתובה. אז יישר כוח לכל החברים והחברות שהתגייסו למבצע! אמרנו לחברים בנירים שאנו צריכים לקבוע כבר מעכשיו מבצע דומה אך הפעם לרגל אירוע של שמחה".

לאחר עשרה ימים של שקט, התחלנו להתמכר לניחוחה המשכר של שלוות השגרה. הציפורים שנאלמו, החלו לזמר במלוא עוזם מעל גבי צמרות העצים. החתולים שנבהלו, שבו לקפץ כהרגלם בין הפחים, וילדינו שסיימו את חופשתם.. חזרו במשנה כוח למסגרות הלימודים. אלא מאי? השמועה מספרת שלא רק אנחנו חוזרים לשגרה..

בליל שבת - חזר הרב ארי להעביר את שיעורי ההלכה שלאחר תפילת ערבית. הפעם עסקנו במצווה: "...ולא תשים דמים בביתך..". (דברים כ"ב, ח'), העוסקת בחובתו של האדם שלא ליצור סכנה לאחרים. לרגל פתיחת שנת הלימודים העלה הרב ארי את השאלה: האם יש לאסור על כלל התלמידים להביא פריט מזון, שאליו יש לאחד הילדים אלרגיה העלולה לסכן את בריאותו – בוטנים לדוגמא, משום המצווה לעיל. ברור שיש לחלק בין המקרים. אם המדובר בילדים קטנים ממש, שאינם עומדים על חומרת הסכנה, מעשה שכזה הריהו כ: "שולח את הבערה ביד חרש שוטה וקטן" (בבא קמא ד') החייב בדיני שמים. אך אם מדובר בנערים בוגרים העומדים על דעתם, אין להעמיד מקרה זה בגדר יצירת סכנה לאחר, כי ניתן לסמוך על הנער האלרגי שיידע להיזהר.

בשבת - אחר הצהריים, פתחו צפרי ועפר שלומי, שולחנות על הדשא הסמוך לביתם, והזמינו את הציבור הרחב לשמוח ולהרים 'לחיים' לכבוד: הכלות, החתנים והרכים הנולדים שבתוך פרק זמן קצרצר - הזניקו והרחיבו את המשפחה. מזל טוב מכולנו!

ואם בענייני שמחות עסקינן, נרחיב ונספר על שתי בנות שחגגו בימים אלו 'בת מצווה' וריתקו את קהל המוזמנים בדבר תולדותיה של ארץ ישראל עם דגש על אזורנו, כל אחת בתחום התמחותה.. נתחיל במיה אייל שחגגה ביום חמישי שעבר. מיה הדריכה באתר בארות יצחק הישנה וסיפרה את סיפורו של קרב הגבורה במקום. לקראת סיום הצטרף אליה סבא אהרליה שהוסיף וסיפר מזיכרונותיו כילד שגדל במקום. בסימן: "שתלתם ניגונים בי אבי ואימי.. ניגונים מזמורים בעורקיי שלובים" ניגנה מיה בחליל צד ביחד עם סבתה – ורד, וחשפה פן נוסף במגוון כשרונותיה.. נמשיך בבת המצווה של רוני אש שהתקיימה בסמוך ל 'מוזיאון המים והביטחון' שבניר עם ועמדה תחת הכותרת: "יקום חזון הנגב - גאולה ומים לערבות השממה". רוני ערכה למוזמנים סיור מרתק של בין ערביים שהתחיל במוזיאון עצמו והמשיך לתצפית מרהיבה בין אשקלון לנחל עוז וצפונה של עזה על פרבריה - בתווך. כלת בת המצווה שהפגינה ידע וביטחון, סיפרה לאורחיה על קו המים שהוקם בשנות ה-40 והיה לעורק החיים על פיו נקבעה מפת ההתיישבות בנגב. רגע לפני שקיעת השמש על רקע מאגר המים, הוסיפה מידע חשוב על חברת 'מקורות' שהפכה מחברה שהתמקדה ב 'הובלת' מים בתחילת דרכה לחברה ה 'מייצרת' מים - בימינו אנו.

זכרונות "אחברת הנוצר"

בימים אלו מלאו שלושים שנה לחברת הנוער "רעות" (תשמ"ד-תשמ"ז). ביום הראשון לחברת הנוער, נסעתי עם אמא שלי באוטובוס מבאר שבע לסעד. בזמן הנסיעה בכיתי על שאני, הילד הקטן של אמא, נאלץ לעזוב את הבית ולעבור למקום של פנימייה. אבל מהר מאד התרגלתי.

במשך חודשים רבים אמא שלי היקרה היתה מבקרת אותי כל שבוע. היא היתה נוסעת באוטובוסים 351, 353, שהתדירות שלהם כל 45 דקות, כאשר האוטובוס עוצר בכל ישוב בדרך. לאחר זמן אמרתי לאמא שהתרגלתי ושאין צורך שהיא תבוא לעיתים קרובות. בתחילה היינו יוצאים הביתה אחת לשלושה שבועות ולאחר חצי שנה היינו יוצאים אחת לשבועיים. כיום כאשר לכל ילד יש מכשיר נייד. המציאות שלי היתה שונה.

בשנתיים הראשונות לא היה מכשיר טלפון בבית של אמא שלי. התקשורת היתה מתבצעת כך: אחת לכמה ימים, אמא שלי היתה מתקשרת מטלפון ציבורי בזמן הארוחות לחדר האוכל ושם היה מישהו עונה, בדרך כלל היה זה יוסי אילן ז"ל וקוראים לי.

הייתי תלמיד בינוני. הילדים שלי ברוך השם לומדים יותר טוב מאבא שלהם. זה לא שלא הייתי משקיע. הייתי יושב שעות בספרייה העיונית של בנצי לנדאו ז"ל, אבל הציונים היו חיוורים.

לא פעם קורה שילדיי אומרים שהם קיבלו רק ציון 80 והם לא מרוצים מהציון. אני אומר להם שגם אני הייתי קבל כאלו ציונים, אבל בשני מבחנים יחד. מחברת הנוער לא יצאתי עם תעודת בגרות. למרות שהשגתי 27 יחידות בגרות. אין לי בגרות באנגלית ולשון. פיסגת הההשגים שלי הייתה: עבודת הגמר שכתבתי בהיסטוריה, בהנחיית מורתי היקרה רחל קרול ז"ל. על העבודה הזאת קיבלתי פרס מנשיא המדינה דאז חיים הרצוג ז"ל. דודה אמר לנו לא פעם, שציון 60 זה ציון עובר. תראו לי כיום מנהל בית ספר שיגיד משפט זה. לא קיים דבר כזה. כיום, בתי הספר חשובים להם יותר הציונים הגבוהים מחינוך לערכים.

היה לנו צוות נפלא: דודה, יונה, עופר ובנות "השרות הלאומיים": מיכל וגילה. תודה רבה על כל המסירות, ההשקעה וההקשבה. בסעד למדתי מוסר עבודה. עבדתי באיסוף ביצים בלול רבייה, כולל תורנות שבת. עבדתי יחד עם אנשים נפלאים כמו: פיקו, אייבי כהן, אבא נוריק, שלמה אש ועודי רויך ז"ל, ויבדל"א בנימין גל, ראובן ואשר עברון. הייתי מאזין בצמא לסיפוריו ולדעותיו של שלמה אש ז"ל וגם אוכל בתאבון את הגלידות הטעימות אשר היה מחלק פיקו ז"ל.

הייתה לי "משפחה מאמצת" נפלאה: גאולה וליפא אהרוני שיבדל"א. איתם אני בקשר עד עצם היום הזה. הרגשתי שאכפת להם ממני. אני השתדלתי להקשיב להצעותיהם. חברות וחברים, אין כמו העוגות והקוגל של גאולה. תודה לכם גאולה וליפא היקרים.

כפי שאמרתי בעבר, בהזדמנויות שונות. בזכות חברת הנוער אני דתי. חברת הנוער הייתה בשבילי מסלול המראה ועל כך אני מודה לקב"ה.

ישראל זיסק - מילואות יצחק

אחדות וצדק

יום עיון לקראת שמיטה:

ביום א' הקרוב יערך כנס שמיטה לחקלאים בקיבוץ עלומים. הכנס מושקע, מגוון ומעניין, לא צריך לנסוע רחוק, ואפשר גם להשתתף בחלקים מהיום. על המעוניינים בהסעה - לפנות לשחר במשרד. פרטים בלוחות המודעות.

שינוי במועד שיעור הרב - בשבת אחר הצהריים

עקב התקצרות היום, וכדי שאפשר יהיה לקיים סעודה שלישית, יוקדם השיעור של הרב לשעה 17:50 ויסתיים בשעה 18:30. עקב כך, תוקדם גם כל פעילות אחה"צ של שבת. שימו לב ללוח הזמנים המופיע בלוחות המודעות.

הרמת כוסית קהילתית

לקראת השנה החדשה, ובעקבות תהליך הקליטה, נקיים קבלת שבת מוזיקלית קהילתית בערב שבת הבאה (ניצבים וילך). כל 'האוחזים בכלי נגינה' מוזמנים ליצור קשר בהקדם עם זמיר פראווי ולהצטרף לנגינה. בואו בהמוניכם בלבוש חגיגי! פרטים בפרסומים.

סליחות משולבות:

פעם שלישית - 'מסורת'. גם השנה נאמר סליחות בבית הכנסת בנוסח 'הסליחות המשולבות' שלוש פעמים:

- א. במוצאי שבת הבאה 'ניצבים וילך' - "במוצאי מנוחה" - ליל א' של סליחות אשכנז.
 - ב. ערב ראש השנה.
 - ג. במוצאי שבת 'שובה' - סליחות לצום גדליה.
- בשאר הימים, נאמר סליחות בבית הכנסת בנוסח אשכנז לפי נוסח 'עין הנציב', וסליחות בנוסח ספרד במועדונית. על שעות אמירת הסליחות תבוא הודעה מפורטת.

פרומו: אזכרה לחברי הקבוצה ובניה:

האזכרה השנתית לחברי הקבוצה ובניה, תתקיים אי"ה, ביום ראשון הבא, כו' באלול (21/9), בשעות אחה"צ (השעה תפורסם). השנה הוספנו בדף הזיכרון, לצד שמות החברים והבנים, את שנת פטירתם וכן פרטים מזהים נוספים - כדי לחבר את כלל הציבור לשמות. כמו כן, בעקבות הערות חברים, ערכנו תיקונים בפרטי הנפטרים, ועשינו מאמץ לדייק בפרטים. במידה ונפלה שגגה מתחת ידינו, נתקן זאת לקראת חודש אלול תשע"ה.

מעברי שיעורים:

בימי החגים, יש הזדמנויות רבות לקיים שיעורים שונים ומגוונים. חברים המארחים מגידי שיעור, נשמח שיפנו לכנרת סמואל או לבני גינזברג, על מנת לשבצם בלוח השיעורים בימי החגים. בתקווה לחגי תשרי שקטים ורגועים ו"שיתקבלו תפילותינו בשלום לפני אדון כל".

יוזמה להקמת משחקייה ממוגנת בסדר

לאחר תקופה קשה ומורכבת עוברים עלינו ימים שקטים של שגרה מבורכת, בתקווה שהמצב הזה יימשך עוד תקופה ארוכה. ועדיין, ניסיון העבר מלמד שמחובתנו להכין את עצמנו למה שעוד, כנראה, נכון להתרחש בעתיד. אם באמצעות דיבור משותף על מה שאך לא מזמן התרחש והשאיר בכולנו את רישומיו ואם באמצעות קידום שינויים שנכון לבצע במערכות הקיבוציות השונות. הימים הלא פשוטים שעברנו הולידו לא מעט תובנות באשר למצבנו, וגם מחשבות אופרטיביות כיצד ניתן לשפר במו ידינו את מציאות חיינו כאן, בעוטף עזה.

במהלך שהותנו בקיבוץ בזמן "צוק איתן" וגם במהלך השהות המאולצת מחוץ לקיבוץ ניסינו לחשוב על פתרונות יצירתיים שהיו מאפשרים לנו, כהורים לילדים קטנים, לשהות בצורה מיטבית ככל האפשר עם ילדינו בקיבוץ במציאות ביטחונית כ"כ מורכבת. פתרונות שיהיה בהם כדי להקל על שעות אחה"צ הארוכות תחת מגבלה של הימצאות במרחב מוגן ויאפשרו שהות משותפת של כל הילדים יחד, כמו גם של ההורים, שגם הם זקוקים לחברה ותמיכה לא פחות מהילדים.

ישנו קושי עצום להישאר בקיבוץ עם ילדים קטנים כשהתותחים רועמים, וההנחיות מחייבות להימצא כל העת בממ"ד. מעבר לקושי המובן מבחינת ההשפעות של האזעקות והפיצוצים, הילדים שלנו - שגדלים בשמחה ובחופשיות בקיבוץ ושרגילים להתרוצץ במרחבים הפתוחים - נאלצו להסתגר בממ"דים זמן ארוך מאוד ללא יכולת לשחק עם חברים, ולמעשה היכולת לקיים חיים קהילתיים נפגעה מאוד.

לאחר מחשבה רבה החלטנו לקדם יוזמה של **הקמת משחקייה ממוגנת בקיבוץ, שתמצא כולה במרחב מוגן ותאפשר שהות ארוכה ובטוחה למשחק ולהרפיה** (הכוונה היא שהמשחקייה תכלול ג'ימבורי ופינות משחק, במה להצגה ושעת סיפור ופינת יצירה להרפיה, וכמובן עוד הרבה רעיונות שאפשר לתכנן ולשלב במשחקייה). חשוב לנו שהמשחקייה תתוכנן ותעוצב בהתאם לאופי הקיבוצי שלנו (ובשונה מהמשחקיות העירוניות שהרבה מאיתנו נאלצו לבלות בהן במהלך הקיץ), ותכלול פינות משחק שמדמות את החיים הקיבוציים - פינת משחק שמדמה בית אריזה של מפעל הגזר, חדר אוכל וכלבו, בית תינוקות וכיוצ"ב.

חשוב להדגיש שמעבר לצורך שייצרה המציאות הביטחונית הקשה, יש צורך ביוזמה גם בימי שגרה. הקיבוץ כולל מקומות שונים ומגוונים לילדים בימי הקיץ, אבל בימי החורף קשה למצוא היכן לבלות עם הילדים מחוץ לבתים (קיימת כמובן ספריית הילדים, אך היא לא מיועדת למשחק). ברוך ה', הקליטה של משפחות צעירות מתקדמת ואיתה גדלה מערכת הגיל הרך שמונה כיום כ-100 ילדים, ועוד כ- עשרות ילדים בכיתות א'-ג'. **לצד השמחה על הצטרפות משפחות צעירות לקיבוץ, על הקיבוץ להשקיע מחשבה ותשומות בנוגע לצרכים הייחודיים של אותן משפחות וכיצד ניתן להיענות עליהם, לטובת הקיבוץ כולו.**

מעבר לקיומה של המשחקייה עצמה יש בעינינו חשיבות רבה גם **לתהליך הקמת המשחקייה כפרויקט קהילתי, כלל קיבוצי, כאמצעי לחיזוק החוסן הקהילתי של הקיבוץ**, שוודאי נפגע במשהו במהלך ימי המלחמה המתמשכת.

התחושה הדומיננטית כיום, אשר נשמעת מסביבנו, היא חוסר אונים, ואולי אף ייאוש, מול המציאות הביטחונית בעוטף עזה. לכן דווקא אל מול התחושה הזאת כדאי לצאת לעשייה עצמאית שלנו שמטרתה לשפר את מציאות חיינו במו ידינו, ולאפשר לנו להתנהל באופן מיטבי ככל הניתן גם במציאות של חירום, גם אם אין בעשייה זו כדי לנטרל את האיומים מסביבנו.

אם נצליח לבנות את פרויקט הקמת המשחקה כפרויקט קהילתי שמקיף את כלל חברי הקהילה, אנחנו מאמינים שהוא יוכל לתרום לחיזוק החוסן והעלאת המורל.

בנוסף, אנחנו מאמינים שפרויקט כזה, ככל שאכן יתממש בסעד באופן מוצלח, יוכל להוות מודל לקיבוצים אחרים באזורנו לאופן שבו ניתן לספק פתרון קהילתי תומך למשפחות צעירות במציאות ביטחונית מורכבת. ייתכן שפתרון כזה אמור להיות מוצע ומקודם על ידי הגורם הממשלתי באמצעות הרשויות המקומיות ולא כיוזמה מקומית של תושבים, אבל הניסיון מלמד עד כמה גורמי השלטון השונים רחוקים מעיסוק ברמת הצרכים של התושבים שמוצאים את עצמם לצערנו בחזית. לכן עלינו לקחת יוזמה, להתכונן לבאות, ולקדם פתרונות חיוניים בעצמנו.

מובן לכולנו שהקיבוץ לא יוכל לממן את הפרויקט במלואו באופן עצמי ולכן הכוונה היא לצאת לגיוס תרומות נרחב ולהשיג מימון ממשלתי דרך המועצה. בהקשר הזה כולנו מבינים שהתזמון הוא קריטי - ככל שהימים עוברים הקשב הציבורי למצוקה שלנו יורד ואיתו גם המוכנות להושיט עזרה כספית. לכן **יש צורך לגייס כספים באופן מיידי**. חלק מאנשי הקיבוץ כבר נמצאים בקשר עם תורמים שונים, והסיוע הכספי הממשלתי כבר מתחיל להיות מוזרם לאזורנו, ונראה לנו שכדאי לחשוב על איגום הכספים לפרויקט אחד עיקרי של הקמת משחקה ממוגנת בסעד.

יש כמה סוגיות שצריך להחליט לגביהן עם התקדמות הפרויקט (מי אוכלוסיית היעד של המשחקה? היכן היא תמוקם בקיבוץ? כיצד תנוהל המשחקה לאחר שתוקם? מה חלקה של הנהלת הקיבוץ בפרויקט? וכיוצ"ב). חשוב בעינינו שיתקיים שיח כלשהו כבסיס להסכמה רחבה יותר בנוגע ליוזמת הקמת המשחקה ואנחנו קוראים לכל מי שהיוזמה חשובה לו להצטרף אלינו ולקדם יחד את הקמת המשחקה.

היוזמה הוצגה לנחום מנהל הקהילה שנתן לה את ברכתו, ואף הועלו רעיונות שונים בקשר למבנה אפשרי שישמש למשחקה. **כעת יש צורך לעבור למעשים ולהפוך את היוזמה לפרויקט ממשי אשר כולנו נוכל ליהנות ממנו בקרוב**, הורים עם ילדים, סבים וסבתות עם נכדים, והקיבוץ כולו מעצם הידיעה שקהילתנו לא נשארת בתחושות חוסר האונים והיאוש אלא מתמקדת בעשייה, בחוסן, בחיזוק הקהילתיות ובשיפור חיינו.

מי שמעוניין לסייע ולהיות חלק מהיוזמה מוזמן בשמחה ליצור קשר עם מי מהבאות: מרי סלומון, דקלה גינזברג, אילה הלוי והלה ויסלר פורגס.

בתקווה ובתפילה תהיה טובה לך ולביתך - ההורים שותפים ליוזמה

מהנצפה בביטחון

איך ניתן לסכם תקופה שכזו?
אני מתנצל מראש, על ידיעות שאמסור באופן כללי, עקב מגבלות בטחון מידע.

כללי:

המבצע חלק לשלושה חלקים, השלב הראשון החל בתאריך 08/07 שכלל בעיקר הפצצות כבדות של חיל האוויר, לאחר מספר ניסיונות חדירה שבוצעו הן מהים והן דרך מנהרות. בתאריך ה - 18/07 החל השלב השני, שבמהלכו נכנסו כוחות קרקעיים של צה"ל לרצועה במטרה לפגוע במנהרות הטרור, כולנו זוכרים את רעשי המלחמה של אותה שבת (פרשת מטות) שכוחות גולני נכנסו באזורנו. השלב השלישי, החל ב-5 באוגוסט ובו הושלמה יציאת הכוחות הקרקעיים של צה"ל מהרצועה, אך נמשכה הלחימה שכללה בעיקר ירי של חייל האוויר. לאחר 50 ימי לחימה, נקבעה הפסקת האש.

רקטות:

אצלנו הרקטה הראשונה הייתה במהלך מבצע "שובו אחים", רקטה שנפלה בסככת המלונים. לאחר כמה ימים נפלה רקטה נוספת שלא התפוצצה סמוך לביתו של דני ברט ומאז נפתחו "שערי שמיים" ובסה"כ נפלו בקיבוצנו 19 רקטות מסוגים שונים ומשונים (רוב הרקטות היו מסוג 107 מ"מ תיקני שמאופיינות בזמן התרעה של 7 שניות, ורסיסים רבים וקטלניים). מבחינתי היו ביישוב 19 ניסים גלויים שהסתכמו בפצועים קל מאוד, ונוזק למבנים ומרכיבי ביטחון.

צבא ביישוב:

במהלך מבצע צוק איתן אירחנו בקיבוץ יחידות שונות. יש לציין ולהודות בשם החיילים על האירוח החם והחיבוק האוהב שהקיבוץ העניק להם. בשיא הגענו לכמות של יותר מ-500 חיילים בקיבוץ שדאגנו להם לארוחות, כביסות, מקלחות וכו'.

חיילי הגמ"ר:

בשעת חירום יש חשיבות רבה לחיילים שגרים בקיבוץ ומכירים את האוכלוסייה ומגויסים בצו 8 ע"מ לסייע לקיבוץ. במהלך המבצע גויסו שלושה חיילי הגמ"ר (דביר לוי, גבריאל הלוי, ורועי גינזברג). אני מנצל שורות אילו כדי לקרוא לכל חבר/תושב בקיבוץ שאין לו יחידת מילואים ומעוניין להמשיך ולתרום לקיבוץ במסגרת המילואים להתגייס להגמ"ר, לפרטים נוספים ניתן לפנות אליי.

מנהרות:

על מנת להתמודד עם איום המנהרות צה"ל יצא למבצע הקרקעי ושילמנו על זה מחיר כבד של חיילים הרוגים ופצועים. יש לומר שהמחיר לא היה לחינם וצה"ל השמיד את כל המנהרות שהוא ידע עליהם, וגם גילה מספר מנהרות במהלך המבצע, וגם אותם הוא השמיד. לצערנו עדיין אין טכנולוגיה שמאפשרת גילוי מנהרות, אך הצבא פועל נמרצות לפיתוחן וכל הזמן עם עיניים פקוחות בנושא ולא אפרט יותר. לשאלה אם יש אפשרות למנהרה בסעד, אכתוב את מה שנאמר ע"י הסמאוי"ג במועדון לחבר: כל המנהרות שנתגלו לא עברו את גדר המערכת ביותר מ-300 מטר, ואף אחת מהם לא הייתה לכיוון ישובים אלא לכיוון כוחות צה"ל.

למרות דברים אלו יש צוות מיוחד באוגדה שמטפל בתלונות של תושבים על רעשי חפירות, לכן אם מישהו שומע רעשים שנראים לו חשודים נא להודיע לי ישירות (בכל שעות היממה), כדאי שאוכל לזהות את הרעשים ולפעול בנושא.

כיתת כוננות:

במהלך המבצע כיתת הכוננות הוקפצה מספר פעמים הן לשמירה ופטרולים על הגדרות בעת התרעות והן לתפעול ובידוד זירת נפילה של רקטה. מכאן אני מבקש להדגיש כי בעת ארוע נפילה של רקטה אין להגיע לזירה, זה רק מקשה על הצוותים בטיפול באירוע!
במהלך המבצע אף קיימנו אימון של כיתת הכוננות ואנו עובדים על שיפור המבצעות של כיתת הכוננות בעזרת החלפת ציוד לחימה וקשר, בניית גרף אימונים שנתי הכולל אימון אחת לחודשיים, גיוס כוחות חדשים ורעננים לכיתה.

דברים שהתקדמו בביטחון הקיבוץ בעקבות המבצע:

גדר - פיקוד העורף ומשרד הביטחון החלו בעבודות להחלפת הגדר הישנה לגדר מרוחקת חדשה שיותר קשה לחדירה, ובהמשך אף תוכל להיות התרעתית (אינדיקטיבית בלע"ז).

תקשורת: קיבלנו 10 מכשירי קשר חדשים לכיתת הכוננות וצח"י, ושופרו מכשירי הקשר בחמ"ל וברכב.

חמ"ל: חמ"ל הביטחון שהוקם צמוד לסידור רכב, עבר טבילת אש במבצע הזה וסייע לנו מאוד לקבל תמונת מצב על הכוחות והתושבים השוהים בקיבוץ. קיבלנו תקציב נוסף לשיפוץ חמ"ל צח"י שיוקם במשרד מש"א וכבר החלו העבודות על שני החמליים.

מיגוניות: הקיבוץ קיבל ממשרד הביטחון חמש מיגוניות שהונחו ברחבי הקיבוץ, והמשק קיבל עוד 3 מיגוניות בתרומה שהגיעה מארה"ב.

כריזה: נוספה כריזה נוספת מעל המקלט קרמיקה ע"מ שתיתן מענה לבתים המערביים בקיבוץ שלא שומעים את הכריזה של בית הספר וחדר אוכל. עקב הקרבה של הכריזה לבתים מתוך 8 צופרים הפעלנו רק 2 שגם הם לא פונים לבתים, ואנו פועלים במרץ, כדי להעביר את המערכת למיגונית הסמוכה (ליד גן המשחקים על הכביש העוקף).

שער לבית הספר החדש: בגלל הבעיה של חשיפת הסעות התלמידים לאיום הנ"ט בכביש ההיקפי, רח"ל (רשות חירום לאומי) הקימה שער וכביש גישה לצומת בארי. הכביש משמש את הסעות בית הספר ונפתח רק בשעות ההגעה והיציאה של האוטובוסים, הפתרון הזה הוא זמני עד שתוקם הכיכר המיוחלת.

רכב בטחון: על אף שהרכב הקודם נפגע מרקטה, התקציב על הרכב החדש נתקבל לפני תחילת המבצע, ורכשנו גיפון חדש סובארו XV. השוני העיקרי הוא שהטלפון שהיה ברכב הקודם מחובר היום למערכת המולטימדיה שברכב, לאחר סיום התיקון של הרכב הישן אנו נעביר את כל המערכות לרכב החדש.

תודות:

ראשית למשולש צח"י (נחום, עופר, ובוקי) שהנהיגו בצורה אחראית ושקולה. שנית, לחברי כיתת הכוננות ולכרמל ודובי העומדים בראשם, אשר בנוסף לעבודתם בשגרה היו לכולנו לשומרים ומגנים בעת הצורך. לסגני יאץ (יצחק רסיסטל) שהחליפני בצורה מלאה בעת הצורך, לעוד רבים וטובים שתקצר היריעה מלפרטם, ובמיוחד לאשתי הגיבורה על שנתנה לי את כל התמיכה ותפסה פיקוד על המשפחה רחוק מרעשי המלחמה.

אריאל מאיר סאסי - רב"ש

מכתב סיכום ופר'דה

אנשי סעד היקרים.
 לפני כחודש עברנו דירה ליישוב חדש הנבנה בנגב בשם 'חירן'. בנסיבות שנוצרו, לא הצלחנו להיפרד כראוי, אך חשוב לנו לכתוב כמה מילים.
 במשך זמן לא קצר, ראינו בסעד את מקום הקמת ביתנו בעתיד. מצאנו פה קהילה ייחודית המשלבת ערכים כל כך חשובים ומתבקשים. אהבת העם והארץ, מוסר עבודה ועמל, חסד ועזרה לזולת ומעל הכל - פשטות!
 עם הזמן, מסיבות שונות, החלטנו להמשיך הלאה. ההחלטה לא היתה קלה לנו. אנו עוזבים בצער, ללא שמץ של ביקורת ובטח שלא כעס.
 כמו כל הבחירות בחיים, גם בחירת מקום מגורים, הינה עניין של התאמה ואין בבחירת דרך אחת, משום פסילה של דרך אחרת.
 מודים לקב"ה ולכם על שזכינו להיות חלק. המשיכו בדרככם בנחישות ואמונה.

משפחת כהן - אמיר ושירה, נדביה, אלישע, מיכלה וארי

מצטאנו... וכף זאת, סיכום קייטנת א-ט

השנה זכיתי לרכז את קייטנת א-ג בחופש הגדול. כידוע תקופת החופש לא היתה פשוטה ואנו קיוונו כי נוכל לקיים את הקייטנה כסדרה. לשמחתנו, התחלנו את הקייטנה בזמן הפסקת אש ותוכניות היומיים הראשונים עברו ללא כל שינוי, הצלחנו אפילו לקיים שחייה לילית. ביום השני יצאנו מהקיבוץ וכבר בדרכנו חזרה אחת"צ הבנו שהפסקת האש נגמרה ושהמצב חוזר להתחמם. כינסנו ישיבת חרום בערב כדי לראות איך ממשיכים את הפעילות המיוחדת של הקייטנה יחד עם הוראות הבטיחות והזהירות. את היומיים האחרונים של הקייטנה העברנו בצל אזעקות צבע אדום, אך עם הרבה שמחה וכיף. הקייטנה נגמרה בערב בו הופיעו הילדים בהצגות וריקודים שהכינו. האווירה הייתה טובה ושמחה והכל אודות לילדים היקרים וכמובן לצוות הנהדר.

זה המקום להודות לכל האנשים שסייעו ועזרו לנו. ראשית לעידית לנדאו שהיתה זמינה לכל שאלה והתייעצות. לאירית ברט, ליעקב פרידמן ולצוות חד"א על הגמישות והעזרה לאור המצב. לאריאל סאסי ועפר שלומי שדאגו לביטחוננו. להורים שליוו אותנו לחולון ולגוש עציון. להורים שעזרו לילדים החמודים להכין את ההופעות. להורים שהכינו לנו ממיטב מטעמיהם למסעדה שלנו. תודה לצוות הקייטנה: אלחנן גינזברג, יותם רועי, נעם אש וטליה סרלואי- ששיחקו אותה!! תודה למדריכות הבתים: ליאור לנדאו, הודיה גינזברג, חני לכו, ענבל ומור.
 בברכת חזרה לשגרה ברוכה ושנה טובה.

אפרת מיכלה

מבט על הימים בהם אנו חיים

בתקופה האחרונה עברנו ימים קשים של מלחמה. נוסף על הפגיעות בגוף ובנפש ועל הנסים שחווינו, אנשים חוו גם הפסדים כלכליים, בחקלאות, במסחר ובעצם בכל תחום. אביא לדוגמה משהו שידוע לי ממקור ראשון, שלוש קבוצות של מורים להוראת שואה מאיטליה שהיו אמורות להגיע ללמוד ביד ושם ביולי ובאוגוסט, ביטלו את הגעתן בגלל המצב הביטחוני. וזאת רק דוגמה קטנה, שמדגימה את הקורה בתיירות. על החקלאות שמענו באמצעי התקשורת, על שדות שהפכו ל"פודרה", על יבולים שלא נקטפו ועל שתילות שלא תתבצענה לפני שנת השמיטה. לא אאריך כי כולנו שמענו או קראנו על הנזקים הכלכליים של צוק איתן. עכשיו על השלטון לדאוג לפיצוי ובעצם הממשלה חייבת להוציא ממון רב. אבל האם רק לכך זקוקה הממשלה להון?

מאירופה עולים קולות רמים של אנטישמיות, העיתון האמריקאי ניוזוויק יצא בסוף יולי בכותרת שער "אקסודוס" כלומר "יציאת אירופה", בו הוא מונה את מקרי האנטישמיות בארצות אירופה השונות. לעניות דעתי אנו עומדים היום בפני גל עלייה גדול מאירופה. האם הממשלה נערכת לכך? היום אי אפשר להקים מעברות כמו בשנות החמישים עם העלייה הגדולה אחרי השואה מאירופה והעלייה מארצות ערב עם קום המדינה. גם שטחי קראוואנים כמו בתקופת העלייה מאתיופיה ומרוסיה לא נראים מתאימים לאוכלוסייה שאמורה להגיע אלינו לחוף מבטחים. כן לחוף מבטחים, אף כי אנו במלחמה מתמשכת כבר מעל 100 שנה, כאן לא רודפים אותנו ללא נשק בידינו. האם אנו נערכים לקבל גל עלייה גדול?

אף אחד מהחופרים במוח באמצעי התקשורת לא רואה לנחוץ לדבר על נושא חשוב זה, היה להם חשוב בתקופת צוק איתן לשחק לידי האויב שלנו כשהם מצאו את כל ה"תבוסתנים" מהאזור שלנו שדיברו על נטישה ועזיבה. נכון שבישובים סמוכי הגדר המצב היה הרבה יותר קשה משאר העוטף, אבל למה להראות את הדברים לאויב? הרי אלה שדברו בטלוויזיה לא ייצגו את יישוביהם אלא רק את עצמם. בין השאר אותם כתבים (לא כולם) גם נתנו כל מיני עצות מחכימות לאויב ואיש לא סתם להם את הפה. ועכשיו שיש נושא כל כך חשוב ובווער – שקט תעשייתי. כלב השמירה נרדם!

מי ייתן ויימצאו בנו הכוחות והמשאבים הן לפיצויי מלחמה והן לקליטת אחינו, שבוודאי יבואו לארץ היחידה בעולם בה הם רצויים.

ענה צפון

רכבי לחופשת סוכות

הזמנת רכבים לחופשת סוכות עד ליום ראשון 28/09

לאחר תאריך זה ישובצו רכבים פנויים בלבד

רכבי 7 מקומות- על בסיס רכבים פנויים

נסיעה בטוחה - 1. רכב

רקע למכתב תודה המביע תודות רבות..

רחלי צרפתי, בתם של חברינו מרים ויוסף צרפתי - אוספת עבור מוזיאון ישראל, פרטי יודאיקה מכל רחבי העולם. במהלך מבצע 'צוק איתן' בעת שהותנו בירושלים, נטלה פסק זמן במיוחד בשבילנו על מנת להדריך אותנו ולספר לנו על: "מאחורי הקלעים" של המוצגים. רחלי השתדלה מאד בעבורנו ואף דאגה להדרכה מתאימה לילדים באגף הנוער. להלן מכתב תודה ששלחנו לה לאות הוקרה על פועלה.

לכבוד:

רחלי צרפתי

נציגתנו המופלאה במוזיאון ישראל

שלום לך רחלי יקרה, רצינו להודות לך מאוד מאוד על הכנסת האורחים האישית של המשפחות מסעד. מן הרגע הראשון שיתפת פעולה עם בקשתנו והיית שותפה בהבאת חלומנו לידי הגשמה במהירות וביעילות.

המשפחות שלנו, שבימי מבצע "צוק איתן" (שעוד לא ברור סיומו), ראו ושמעו הרבה רעשים מפחידים ומלחיצים, וישבו שעות רבות בבית בממ"ד במהלך החודשים האחרונים, רצו לחוש איך זה להיות חופשיים ורגועים. בזכות הכניסה החופשית וההדרכה המרתקת במוזיאון, חזרנו לחוש את החופש, התרבות והאמנות ורוחנו התמלאה בשפע טוב.

מאחלים לך: המשך עבודת קודש מסורה ומוצלחת, סיום דוקטורט בשעה טובה, בריאות, שגשוג ופריחה אישית וכלכלית. את זוכרת לנו חסד נעורייך ואנחנו זכינו לסיור עם נשמה ענקית!!! הצלחה בכל משימה שתיקחי על עצמך. שנה טובה ומבורכת. שוב תודה רבה בשם משפחות קיבוץ סעד והנהלת הקהילה-

תצפה אורן

מועדון הסרט הטוב

ביום ראשון י"ט אלול 14/9/14 בשעה 17:00

יוקרו במועדון לחבר הסרט: גנבת הספרים

רב המכר "גנבת הספרים" מאת הסופר האוסטרלי מרקוס זוסאק פורסם ב-2006, ובמשך ארבע שנים רצופות כיכב ברשימת רבי המכר של הניו יורק טיימס. הסרט "גנבת הספרים", המבוסס על הספר, מספר את סיפורה של ליזל, ילדה צעירה יוצאת דופן שנשלחה לחיות עם משפחה אומנת בגרמניה במלחמת העולם השנייה. היא לומדת לקרוא בעידודם של משפחתה החדשה ובעזרתו של מקס, פליט יהודי אותו מסתירה המשפחה מתחת למדרגות ביתם. באמצעות כוח המילים והדמיון, ליזל ומקס בורחים מהאירועים הסוערים שמתרחשים סביבם. "גנבת הספרים" הוא סיפור על הישרדות, ועל חוסנה של הנפש האנושית.

מועד עליית הסרט: 23.1.2014 שפה: אנגלית, תרגום לעברית משך זמן סרט: 125 דקות ז'אנר: דרמה במאי: בריאן פרסיבלשחקנים: סופי נליס, ג'פרי ראש, אמילי ווטסון, בן שנצר, ניקו לירש תסריטאי: מייקל פטרוני

כולם מוזמנים!

מרוץ סעד ה-2 יוצא לדרכו...

כפי שבוודאי הספקתם לראות השבוע התחלנו לפרסם את המרוץ ה-2 והחלה ההרשמה לחולצות המרוץ (השנה חולצות בצבע כתום). כמה הסברים למתלבטים ...

כמו במרוץ הראשון גם השנה ניפגש לארוע ספורטיבי, עממי ומשפחתי שמטרתו "נפש בריאה בגוף בריא". האירוע מתאים לכל סוגי האוכלוסיה, ארוע של כיף המחבר, מאחד ובעיקר משמח. בקרוב מאוד נפרסם את התוכנית והמסלולים, כל אחד יוכל לבחור את המקצה המתאים לו: ריצה – הליכה – קלנועיות וכמובן את אורך המסלול. גם מי שאינו מעוניין להשתתף במקצי המרוץ, יוכל לקחת חלק באירוע בתפקיד או כמשתתף פסיבי.

ולשאלה הנשאלת למה צריך להזמין חולצה חדשה יש לי את החולצה מהמרוץ הקודם???. ..
התשובה – לכל מרוץ יש את הצבע שלו והחולצות הנבחרות למרוץ. חלק מהיחיד ומהיופי של המרוץ שכולם בצבע זהה. בנוסף, מניסיון העבר ראינו כמה החולצות שימושיות אצל כל המתעמלים הצועדים וסתם כחולצת ערב חגיגית..

מכיוון שאנחנו בסוף עונת הקיץ ובחנות ואצל הספק מלאי הקיץ הולך ואוזל כדאי לנו להזדרז ולהזמין את החולצות זו הסיבה שאנחנו מלחיצות אתכם (לא בגלל שאנחנו לחצניות מטבענו) חשוב לנו מאד שנהיה כולנו בצבע אחיד ולא נמצא את עצמנו במצב שזכרנו מאוחר ואין סחורה.

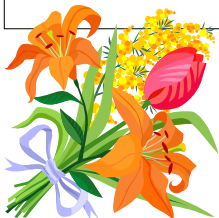
ולכן חברים יקרים אל תחכו, מלאו את טופס הזמנת החולצות שקיבלתם במייל / בתאי דאר כמה שיותר מהר וכמובן התחילו להתאמן ולהתכונן למרוץ סעד ה-2

1. תרבות

לאושר ולשחר מלף טוב לרעל נישואיכט
לאיילת ולארון ברנצ, להנני ולרכטי ברנהרד ולכל המשפחה
הרבה שמחה ונחת!

אמיה אייל - מלף טוב לבת המצווה
אתמר וליליאור, לשושנה ולאהרל'ה דביר ולכל המשפחה
הרבה אושר ונחת!

לרנוי אש - מלף טוב לבת המצווה
לצנת ולאיילס, למלכה אש ולכל המשפחה
הרבה שמחה ונחת!

